

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Sp/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016200570
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1016200570.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci navrhovateľa: Minister spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, Bratislava proti odporkyni: Slovenská komora exekútorov - Disciplinárna komisia, Disciplinárny senát č. 9, so sídlom Šustekova 49, Bratislava, za účasti: Mgr. L. S., súdnej exekútorky, V. úrad so sídlom B.. M. XX, L., o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 01.04.2016, podanom proti rozhodnutiu odporkyne sp. zn. DK 10/2015 zo dňa 07. marca 2016, takto

rozhodol:

Rozhodnutie odporkyne sp. zn. DK 10/2015 zo dňa 07.03.2016 **p o t v r d z u j e .**
Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

I.
Disciplinárne konanie

1. Návrhom doručeným odporkyni dňa 29.04.2015 sa navrhovateľ domáhal začatia disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenej súdnej exekútorky Mgr. L. S., V. úrad L., B.. M. XX, XXX XX L. (ďalej aj „disciplinárne obvinená“ alebo „účastníčka“ alebo „súdna exekútorka“). Zo zistených skutočností vyvodil, že disciplinárne obvinená pri výkone exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 10/2007 bezdôvodne nekonala najmenej 64 mesiacov, od 26.10.2007, kedy právnenému zástupcovi oprávneného oznámila nemajetnosť povinného a stav konania do 15.03.2013, kedy požiadala o súčinnosť sociálnu poisťovňu, čím sa dopustila zavineného porušenia povinností pri výkone činnosti exekútora a to porušením ustanovenia článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s ust. § 13 a § 46 ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Exekučný poriadok“). Navrhovateľ preto navrhol, aby odporkyňa po vykonanom dokazovaní vydala rozhodnutie, v ktorom súdnu exekútorku uzná vinnou zo závažného disciplinárneho previnenia, a to zavineného porušenia povinností pri výkone exekúcie a ako disciplinárne opatrenie jej uloží peňažnú pokutu vo výške 1.655,00 eur.

2. Podľa návrhu navrhovateľa, predmetné exekučné konanie začalo dňa 08.01.2007, na základe návrhu na začatie exekúcie, dňa 16.02.2007 vydala exekútorka upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný prevzal dňa 20.02.2007, následne exekútorka vykonala niekoľko šetrení na zistenie a zabezpečenie majetkových pomerov povinného a dňa 26.10.2007 vydala oznámenie o nemajetnosti povinného a o stave konania, ktoré bolo právnenému zástupcovi oprávneného doručené dňa 02.11.2007. Ďalší úkon v exekučnom konaní uskutočnila až 15.03.2013, kedy požiadala o súčinnosť sociálnu poisťovňu. Navrhovateľ zároveň ozrejmil, že hlavným dôvodom sťažnosti sťažovateľa na postup exekútorky bola skutočnosť, že na základe osvedčenia o dedičstve povinný v priebehu exekučného konania nadobudol

vlastnícké právo k nehnuteľnosti a exekútorka v tejto súvislosti nevykonala žiaden úkon za účelom uspokojenia oprávneného.

3. V písomnom vyjadrení zo dňa 30.07.2015 k návrhu na začatie disciplinárneho konania, súdna exekútorka s poukazom na ust. § 228d ods. 1 Exekučného poriadku uviedla, že disciplinárna zodpovednosť súdneho exekútora je posudzovaná podľa legislatívy účinnej v čase, kedy malo podľa názoru predkladateľa návrhu na začatie disciplinárneho konania, dôjsť k disciplinárnemu previneniu. Exekučné konanie EX 10/2007 bolo začaté podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v roku 2007, pričom žiadne ustanovenie Exekučného poriadku, príp. iného právneho predpisu neukladá súdnemu exekútorovi lehotu, v ktorej má exekučné konanie vykonať. Pozornosť upriamila na ust. § 46 ods. 1 Exekučného poriadku, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a objasnila, že vykonanie exekúcie nemožno stotožňovať s vymožením alebo ukončením exekúcie. Príkladom uviedla, že zákonné lehoty pre vykonanie exekúcie vyplývajú z ust. § 44 ods. 1, § 50 ods. 2, § 96 ods. 1 Exekučného poriadku, avšak žiadna z lehôt nestanovuje povinnosť exekútora vykonať exekúciu v konkrétnom časovom horizonte.

4. V dotknutom exekučnom konaní bol v zákonnej lehote spracovaný návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúcia bola vykonávaná v zákonom poradi v súlade s ust. § 46 ods. 2 Exekučného poriadku, v súlade s ust. § 47 bolo vydané a účastníkom exekučného konania doručené upovedomenie o začatí exekúcie, v čase vydania poverenia sa riadne v súlade s ust. § 46 ods. 1 Exekučného poriadku postarala o jej vykonanie. Výsledkom bolo vydanie Oznámenia o nemajetnosti povinného, ktoré bolo oprávnenému doručené dňa 02.11.2007. Zdôraznila, že postaranie sa o vykonanie exekúcie nie je závislé od vôle súdneho exekútora, ale od majetkových pomerov povinného. Pokiaľ povinný nedisponuje majetkom postačujúcim na úhradu pohľadávky oprávneného, nestačí vôľa súdneho exekútora exekúciu vykonať a exekútorom zo žiadneho právneho predpisu nevyplývajú povinnosti v súvislosti s „povinnými úkonmi“ na zisťovanie majetkových pomerov povinného. Navyiac zisťovanie majetkových pomerov je značne finančne náročné, čo v konečnom dôsledku pri zastavení exekúcie zaťažuje oprávneného.

5. Ďalej poukázala na ust. § 3 Exekučného poriadku a prízvukovala, že ak exekútor neporuší žiadne zákonné lehoty, ktoré sú mu dané Exekučným poriadkom, prípadne iným právnym predpisom, nemôže spôsobiť prieťahy v exekučnom konaní. Návrh na začatie disciplinárneho konania vychádza podľa jej názoru zo subjektívneho výkladu právnych predpisov ministrom spravodlivosti SR na konkrétne okolnosti exekučného konania EX 10/2007, čo nemôže byť predmetom disciplinárneho konania. Oprávnený, v prospech ktorého je vykonávané exekučné konanie, mal možnosť jej oznámiť majetkové pomery povinného a zabezpečiť si tak vymoženie svojej pohľadávky. Pokiaľ mal v roku 2009 vedomosť o tom, že povinný zdedil nehnuteľný majetok, mohol v súlade s ust. § 167 ods. 2 Exekučného poriadku podať návrh na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného, bez ktorého ho nebolo možné zriadiť. Povinný sa stal vlastníkom nehnuteľnosti, zastavanej plochy vo výmere 90 m² v k.ú. B., okres Medzilaborce, ktorá je bezcenná a výťažok z jej predaja by nepostačoval ani na uspokojenie nákladov exekučného konania a nákladov spojených s vypracovaním znaleckého posudku. Ide o najnákladnejší spôsob výkonu exekúcie, pričom exekútor má dbať aj na účelnosť vynakladaných prostriedkov, aby potom vo výsledku náklady nemusel znášať sám oprávnený. Výška vymáhanej pohľadávky oprávneného bola 639,44 eur.

6. Disciplinárne obvinená poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1 Ds 11/04 zo dňa 18.02.2005 (ďalej aj „NS SR“) a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 90/09 zo dňa 23.09.2009 (ďalej aj „ÚS SR“). K argumentácii navrhovateľa konštatovala, že zo žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku nevyplýva povinnosť súdneho exekútora „upovedomiť oprávneného o charaktere a predpokladanej hodnote majetku povinného,“ tiež jeho tvrdenie, že mala k „dispozícii súhlas oprávneného s vykonaním exekúcie,“ označila s poukazom na ust. § 135 ods. 1 písm. b/ v spojení s ust. § 134 ods. 1 Exekučného poriadku za právny nezmysel.

7. V ďalšej časti vyjadrenia upriamila pozornosť na základný predpoklad disciplinárnej zodpovednosti súdneho exekútora, a to subjektívne zavinenie skutočností, ktoré sa mu kladú za vinu, tzv. subjektívnu zodpovednosť súdneho exekútora. V danom exekučnom konaní nekonala s úmyslom poškodzovať záujmy oprávneného, práve naopak, nechcela navyšovať náklady exekúcie, ktoré by v konečnom dôsledku znášal oprávnený. Poukázala na ust. § 220 ods. 1, § 6 ods. 3, § 28 ods. 2, § 22 ods. 2

Exekučného poriadku a poznamenala, že na vykonávanie jednoduchých úkonov v exekučnom konaní (i v predmetnom konaní EX 10/2007), vrátane vykonávania súčinnosti podľa ust. § 34 Exekučného poriadku, poverila svoju zamestnankyňu, Mgr. A. B., ktorej čestné prehlásenie priložila ako dôkaz. V závere vyjadrenia zdôraznila, že porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora nezavinila a teda nemôže byť v danom konaní disciplinárne zodpovedná. Návrh na začatie disciplinárneho konania označila za nedôvodný a necítila sa vinná z disciplinárneho previnenia.

8. Navrhovateľ sa k vyjadreniu súdnej exekútorky vyjadril v písomnom podaní zo dňa 04.11.2015, v ktorom v plnom rozsahu zotrval na svojom návrhu zo dňa 29.04.2015.

9. Odporkyňa nariadila dňa 12.02.2016 vo veci pojednávanie, na ktorom rozhodla, že disciplinárne obvinená súdna exekútorka Mgr. L. S., so sídlom exekútorského úradu v L., sa nedopustila závažného disciplinárneho previnenia, v zmysle ust. § 220 ods. 2 Exekučného poriadku tým, že v exekučnom konaní EX 10/2007 bezdôvodne nekonala, čím mala porušiť čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s ust. §§ 13 a 46 Exekučného poriadku, pretože svojimi procesnými úkonmi v exekučných konaniach plne rešpektovala zásadu priority, hospodárnosti a efektivity exekučného konania a preto nie je vinná a disciplinárne opatrenie jej neuložila.

10. Odporkyňa svoje rozhodnutie sp. zn. DK 10/2015 zo dňa 07.03.2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) odôvodnila tým, že disciplinárne obvinená exekútorka za účelom efektívneho vymáhania pohľadávky vykonávala dožiadania, zisťovala majetkové pomery a prípadné kontakty na povinných, s ktorými komunikovala. Svoje zákonné povinnosti vykonávala s odbornou starostlivosťou a s primeraným časovým odstupom vykonávala úkony, ktoré v danom štádiu exekučných konaní mohla a mala urobiť. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku neustanovuje prípadnú povinnosť, s akým časovým odstupom má exekútor vykonávať lustráciu majetkových pomerov povinného, príp. doručovať rozhodnutia, navyše povinným niekoľkokrát neprevzaté. Táto povinnosť je regulovaná jedine zásadou účelnosti a efektivity procesných úkonov, aj vzhľadom na rozsah účelne vynaložených nákladov exekučného konania. Exekútor nemôže ani orientačne predpokladať, aký počet návrhov na vykonanie exekúcie mu bude v danom období doručený, súčasne je viazaný zásadou vykonávania exekúcií postupne v poradí, v akom mu boli doručené návrhy a poverenia na vykonanie exekúcie. Účastník exekučného konania nie je a nemôže byť „nečinnosťou súdneho exekútora“ v právnej neistote.

11. Odporkyňa tiež brala na zreteľ skutočnosť, že exekučná činnosť je jediným povoleným zdrojom príjmu exekútora, preto mu zákon za výkon tejto činnosti priznáva nárok na odmenu, na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Exekútor má preto eminentný záujem na vymožení čo najväčšej časti vymáhanej pohľadávky. Zavinené prietahy v exekučnom konaní treba posúdiť z hľadiska subjektívneho, kedy podľa ustálenej judikatúry exekučných súdov, súdny exekútor vystupuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá je svojím postavením podnikateľa povinná plne rešpektovať základné ekonomické princípy podnikania, a teda, že náklady nesmú byť vyššie ako výnosy. Tento faktor bytostne limituje exekútora aj v úkonoch, ktoré je potrebné pri vymáhaní pohľadávky vykonať. Z tohto hľadiska si môže „dovoliť“ vykonať len ten rozsah úkonov, ktoré vie aj s ohľadom na materiálno-technické vybavenie a obsadenie exekútorského úradu zvládnuť časovo, technicky a finančne, aj s poukazom na doručený nápad exekučných konaní a ich predpokladanú vymožitelnosť. V závere rozhodnutia konštatovala, že vzhľadom na rozsah a časovú chronológiu úkonov vykonaných v exekučnom konaní EX 10/2007, ako aj vzhľadom k uvedenej argumentácii, nie je možné v exekučnom konaní konštatovať zbytočné prietahy. Odporkyňa sa nestotožnila s právnym názorom navrhovateľa, že disciplinárne obvinená nevykonala procesné úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného, nadobudnutého počas priebehu vykonávania exekučného konania, keďže k takémuto úkonu absentoval výslovný návrh oprávneného.

II.

Opravný prostriedok navrhovateľa

12. Proti napadnutému rozhodnutiu Disciplinárneho senátu č. 9, Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov, sp. zn. DK 10/2015 zo dňa 07.03.2016, podal Minister spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 01.04.2016 na Krajskom súde v Bratislave odvolanie. S odkazom na čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ust. § 13 a 46 ods. 1 Exekučného poriadku, nález Ústavného súdu SR ÚS 5/2000, uverejnený pod č. 18/2000,

v zmysle ktorého výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa musí považovať za integrálnu súčasť súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, inak záruky, ktoré toto ustanovenie zakladá a ktoré v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR vyjadrujú záujem na ochrane práva na spravodlivý proces, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave SR, uviedol, že pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je potrebné si osvojiť judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Poukázal konkrétne na rozsudok ESĽP zo dňa 15.11.2005, vo veci Poláčik proti Slovenskej republike. Tiež poukázal na rozhodnutie Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov, ktorý v rámci disciplinárneho konania vedeného pod č. DK 1/2008 uložil disciplinárne opatrenie okrem iného aj pre spôsobenie prieťahov v exekučnom konaní a na uznesenie NS ČR sp. zn. 28 Cdo 3905/2009 zo dňa 08.06.2011, ktorým bola potvrdená existencia prieťahov v exekučnom konaní. Naostatok poukázal na novelu Exekučného poriadku č. 299/2013 Z.z., ktorá s účinnosťou od 01.11.2013 zaviedla do ust. § 220 ods. 1 poslednú vetu v znení: „Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok prieťahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.“ Vychádzajúc z uvedeného označil rozhodnutie disciplinárneho senátu za vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci, napadnuté rozhodnutie navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

13. Odporkyňa sa k opravnému prostriedku navrhovateľa písomne nevyjadrila.

14. Rozsudkom č.k. 5Sp/2/2016-30 zo dňa 07.07.2016, tunajší súd zrušil rozhodnutie disciplinárneho senátu č. 9, Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 10/2015 zo dňa 12. 02.2016 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok napadla odvolaním disciplinárne obvinená Mgr. L. S., ktorá namietla, že konanie na Krajskom súde v Bratislave prebiehalo a vo veci bolo rozhodnuté v jej neprítomnosti, čo považovala za odmietnutie spravodlivosti a odňatie možnosti konať pred súdom. Rozsudok označila za nepreskúmateľný, neodôvodnený, obsahujúci iba prevzaté vyjadrenia účastníkov konania, nie je z neho zrejmé, akou úvahou sa súd pri svojom rozhodnutí zaoberal a nie sú v ňom uvedené žiadne argumenty, ktoré viedli súd k vydaniu napadnutého rozhodnutia, ktoré navrhla zrušiť. Súčasne s odvolaním zaslala súdu vyjadrenie zo dňa 30.07.2015 k návrhu na začatie disciplinárneho konania č.k. 10/2015 a jeho doplnenie zo dňa 20.08.2015.

15. Podaním doručeným súdu dňa 09.04.2018 odstránil navrhovateľ vadu podania tak, že pôvodného navrhovateľa: Lucia Žitňanská, ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky, označil ako Minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

16. Po nadobudnutí právoplatnosti opravného uznesenia zo dňa 06.02.2018, č.k. 5Sp 2/2016-82, ktorým tunajší súd po vrátení veci odvolacím súdom, opravil záhlavie a výrok rozsudku č.k. 5Sp 2/2016-30 zo dňa 07.07.2016, vec opätovne predložil Najvyššiemu súdu SR na konanie o odvolaní proti napadnutému rozsudku.

17. Uznesením č.k. 10Sžo/1/2019-87 zo dňa 25.09.2019 Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zrušil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5Sp/2/2016-82 zo dňa 06.02.2019 bez meritórneho preskúmania veci a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. Z pojednávania určeného na termín 12.02.2020 sa disciplinárne obvinená súdna exekútorka Mgr. L. S. ospravedlnila a súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Zúčastnení zástupcovia oboch strán sa pridrižovali dôvodov argumentovaných vo svojich procesných výstupoch.

19. Krajský súd po preskúmaní splnenia procesných podmienok na meritórne prejednanie veci, následne uznesením č.k. 5Sp/2/2016-107 zo dňa 12.02.2020 odvolanie navrhovateľa podľa ust. § 250p Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) ako podané zjavne neoprávnenou osobou odmietol z dôvodu, že navrhovateľ nedisponoval aktívnou procesnou legitímáciou vyplývajúcou z ust. § 250 ods. 2 O.s.p.. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ dňa 11.05.2020 odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že v predmetnej veci podal opravný prostriedok podľa ust. § 228d ods. 8 Exekučného poriadku, a preto uznesenie č.k. 5Sp/2/2016-107 zo dňa 12.02.2020 vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zotrvala na svojom rozhodnutí, ktoré považovala za skutkovo a vecne správne, zodpovedajúce zákonu. Účastníčka Mgr. L. S. považovala odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a žiadala o preskúmanie včasnosti jeho podania.

20. Uznesením zo dňa 27.10.2021, č.k. 10Sžo/1/2020-126, Najvyšší správny súd SR, zrušil bez meritórneho preskúmania veci uznesenie tunajšieho súdu č.k. 5Sp/2/2016-107 zo dňa 12.02.2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože navrhovateľ splňal podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. podmienky aktívnej procesnej legitímácie pre iniciovanie konania proti nevyhovujúcemu rozhodnutiu odporkyne. Tunajšiemu súdu uložil v ďalšom konaní meritórne preskúmať rozhodnutie odporkyne v intenciách opravného prostriedku navrhovateľa a konečné rozhodnutie náležite odôvodniť.

21. Podaním zo dňa 04.01.2022 súd vyzval účastníkov podľa ust. § 250f ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 491 SSP, či súhlasia s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania a v prípade, ak sa v určenej lehote nevyjadria, bude sa predpokladať, že nemajú námietky. Navrhovateľ ani odporkyňa sa k výzve súdu nevyjadřili. Účastníčka Mgr. L. S. v podaní zo dňa 24.01.2022 oznámila, že súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania a súčasne vzniesla námietku preklúzie. Namietala, že disciplinárny návrh bol Slovenskej komore exekútorov doručený dňa 29.04.2015, pričom ani po šiestich rokoch nebolo o ňom právoplatne rozhodnuté, pričom na prejednanie priestupku, ktorým je v danom prípade disciplinárne previnenie, sa vzťahuje zákonná dvojiročná prekluzívna lehota, ktorá začína plynúť spáchaním priestupku. V zmysle návrhu navrhovateľa bezdôvodne nekonala najmenej 64 mesiacov od 26.10.2007, a teda prekluzívna lehota podľa jej názoru uplynula 26.10.2009. V roku 2022 je to už 15 rokov od údajného spáchania disciplinárneho previnenia, pričom disciplinárne konanie nie je doposiaľ ukončené. S poukazom na uvedené žiadala konanie zastaviť.

III.

Konanie na správnom súde

22. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd“) ako vecne a miestne príslušný (§ 24, § 246 ods. 1 a 246a ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec postupom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., v rozsahu a medziach dôvodov odvolania, na nariadenom pojednávaní, z ktorého sa odporca a zúčastnená osoba ospravedlnili. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že toto je potrebné potvrdiť ako vecne správne a zákonné.

23. Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

24. V súlade s citovaným ustanovením krajský súd v konaní postupoval podľa ustanovení O.s.p.

IV.

Skutkové a právne posúdenie

25. Z obsahu administratívneho spisu mal súd za preukázané, že dňa 29.04.2015 bol Slovenskej komore exekútorov doručený návrh Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania č. 32217/2015/52 voči disciplinárne obvinenej súdnej exekútorke Mgr. L. S., so sídlom exekútorskeho úradu v Michalovciach. Návrh navrhovateľ odôvodnil skutočnosťami, nasvedčujúcimi záveru, že disciplinárne obvinená pri výkone exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 10/2007 bezdôvodne nekonala najmenej 64 mesiacov, od 26.10.2007, kedy právnemu zástupcovi oprávneného oznámila nemajetnosť povinného a stav konania do 15.03.2013, kedy žiadala o súčinnosť sociálnu poisťovňu. Takýmto postupom sa dopustila zavineného porušenia povinností pri výkone činnosti exekútora, keďže v spojení s ust. § 13 a § 46 ods. 1 Exekučného poriadku, porušila článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom k povahe porušených povinností a miere zavinenia, navrhol vydať rozhodnutie, že disciplinárne obvinená sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia, zavineného porušenia povinností pri výkone exekúcie, za čo jej podľa ust. § 221 ods. 2 písm. b/ Exekučného poriadku navrhol uložiť disciplinárne opatrenie, a to peňažnú pokutu vo výške 1.655,- eur.

26. Z napadnutého rozhodnutia odporkyne vyplýva, že dňa 08.01.2007 bol disciplinárne obvinenej doručený návrh na začatie exekučného konania proti povinnému P. C., R. W., L., o zaplatenie 19.200,- Sk s prísl. v prospech oprávneného, T. B., B. XXX/X, L., zast. JUDr. D. B., advokátom, U. XX, Q.. Dňa 16.02.2007 bolo v zmysle ust. § 47 a nasl. Exekučného poriadku vydané upovedomenie o začatí

exekúcie, ktoré povinný prevzal dňa 20.02.2007, spolu s výzvou na predloženie vyhlásenia o stave majetku podľa ust. § 54 ods. 2 Exekučného poriadku. Dňa 05.04.2007 vykonala súdna exekútorka pracovnú cestu do miesta trvalého pobytu povinného v Medzilaborciach, dňa 12.04.2007 boli za účelom zistenia príjmu, príp. iného majetku povinného, vypracované súčinnosti na sociálnu poisťovňu, okresné riaditeľstvo PZ SR a úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, dňa 23.05.2007 boli vydané príkazy na začatie exekúcie a exekučné príkazy na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtov povinného, dňa 14.08.2007 bola vydaná výzva na úhradu vymáhanej pohľadávky povinnému, dňa 02.11.2007 bola oprávnenému zaslaná správa o nemajetnosti povinného, dňa 15.03.2013 bola vykonaná lustrácia príjmu povinného v sociálnej poisťovni a dňa 18.03.2013 vydal Okresný súd v Humennom uznesenie, ktorým vyhovel návrhu na zmenu exekútora a konaním v exekučnom konaní EX 10/2007 poveril súdnu exekútorku JUDr. L. S., V. úrad Q..

27. Z čestného prehlásenia Mgr. A. B. zo dňa 28.07.2015, zamestnankyne disciplinárne obvinenej Mgr. L. S. vyplýva, že v exekučnom konaní EX 10/2007 boli v roku 2007 vykonané lustrácie účtov a po zistení nemajetnosti povinného, ktorá bola oprávnenému oznámená, pričom z Exekučného poriadku ani zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť vykonávať pravidelné lustrácie majetku povinného, nebol dôvod vykonávať lustrácie majetku nemajetného, asociálneho povinného, a tým finančne zaťažovať exekučné konanie.

28. Odporkyňa vo veci disciplinárneho návrhu rozhodla rozhodnutím sp. zn. DK 10/2015 zo dňa 07.03.2016 tak, že disciplinárne obvinená súdna exekútorka Mgr. L. S., so sídlom exekútorského úradu v Michalovciach, sa v zmysle ust. § 220 ods. 2 Exekučného poriadku nedopustila závažného disciplinárneho previnenia tým, že v exekučnom konaní EX 10/2007 bezdôvodne nekonala, čím mala porušiť čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s ust. §§ 13 a 46 Exekučného poriadku, pretože svojimi procesnými úkonmi v exekučných konaniach plne rešpektovala zásadu priority, hospodárnosti a efektivity exekučného konania a preto nie je vinná a disciplinárne opatrenie sa jej neukladá.

29. Proti rozhodnutiu odporkyne podal navrhovateľ dňa 01.04.2016 opravný prostriedok.

30. Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu odvolacích námietok, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné.

31. Povinnosťou tunajšieho súdu bolo primárne sa vysporiadať s námietkou účastníčky Mgr. L. S., či došlo k uplynutiu prekluzívnej lehoty disciplinárnej zodpovednosti tak, ako to tvrdila vo svojom podaní zo dňa 24.01.2022.

32. V súlade s ust. § 223 ods. 1 Exekučného poriadku, konanie je začaté dňom, keď bol návrh doručený komore.

33. Podľa § 223 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho konania, návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister, predseda súdu, prezident komory a predseda kontrolnej komisie (ďalej aj „navrhovateľ“) do 12 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do dvoch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa exekútor dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu. Ak podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania vyžaduje predchádzajúce preverenie veci, oznámi predseda súdu skutočnosti rozhodujúce pre začatie disciplinárneho konania ministromi.

34. Pre posúdenie dodržania subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu je potrebné sa riadiť ust. § 223 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého návrh je minister oprávnený podať do 12 mesiacov od kedy sa dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do dvoch resp. štyroch rokov odkedy došlo k disciplinárnemu previneniu. Táto lehota sa považuje za zachovanú, keď je disciplinárny návrh doručený komore pred jej uplynutím.

35. Pokiaľ sa exekútor dopustil disciplinárneho previnenia zavineným konaním, ktorého právnym dôsledkom boli prietahy v exekučnom konaní, je objektívna lehota na podanie návrhu štyri roky, tzn.

že návrh musí byť podaný najneskôr do štyroch rokov od okamihu, kedy k disciplinárnemu previneniu exekútora došlo. Subjektívna 12-mesačná lehota začala vzhľadom na podanie sťažnosti (na základe ktorej bol návrh podaný) plynúť dňom 07.11.2014 a skončila sa dňom 07.11.2015. Disciplinárne konanie začalo podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania, doručeným Slovenskej komore exekútorov dňa 29.04.2015, teda v zákonnej lehote. Objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania je pri disciplinárnom previnení spočívajúcom v zavinených prieťahoch v exekučnom konaní štvorročná. Podľa návrhu navrhovateľa, disciplinárne obvinená bezdôvodne nekonala od 26.10.2007 do 15.03.2013, a teda návrh v časti namietaných prieťahov v období od 29.04.2011 do 15.03.2013 bol podaný v zákonom stanovenej lehote.

36. Podľa ust. § 228d ods. 5 Exekučného poriadku, v znení účinnom v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho konania, disciplinárny senát rozhodne o disciplinárnej zodpovednosti exekútora najneskôr do šiestich mesiacov a vo zvlášť zložitých prípadoch najneskôr do 12 mesiacov odo dňa začatia disciplinárneho konania. Lehoty podľa prvej vety plynú odo dňa, keď bol návrh na začatie disciplinárneho konania doručený predsedovi disciplinárneho senátu. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol predsedovi disciplinárneho senátu doručený dňa 05.05.2015 a disciplinárne rozhodnutie bolo vydané dňa 07.03.2016. Z uvedeného vyplýva, že lehota podľa § 228d ods. 5 Exekučného poriadku na vydanie disciplinárneho rozhodnutia bola dodržaná.

37. Podľa ust. § 228d ods. 8 Exekučného poriadku, v znení účinnom v čase vydania disciplinárneho rozhodnutia, proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa rozhodlo o tom, či sa exekútor dopustil disciplinárneho previnenia, možno podať opravný prostriedok v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súd. Navrhovateľovi bolo disciplinárne rozhodnutie doručené dňa 17.03.2016, pričom opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu podal na súd dňa 01.04.2016, t. j. v zákonnej 15-dňovej lehote.

38. Podľa ust. § 246d O.s.p., v znení účinnom v čase podania opravného prostriedku navrhovateľa na súd, ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

39. Krajský súd s poukazom na ust. § 246d O.s.p. podotýka, že plynutie lehôt pre zánik zodpovednosti za priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty sa prerušuje priamo zo zákona. Vydávanie rozhodnutí v týchto veciach obmedzujú hmotnoprávne predpisy lehotami, ktoré by počas súdneho konania mohli uplynúť, v dôsledku čoho v prípade zrušenia rozhodnutia správneho orgánu by už nebol dostatok času na ďalšie konanie a uloženie sankcie, hoci by pre to inak boli splnené zákonné podmienky. Lehoty sa teda prerušujú s účinkami, ktoré trvajú počas celého súdneho konania, od jeho začatia až do právoplatného skončenia.

40. V zmysle ust. § 246d O.s.p., počas súdneho konania neplynie lehota pre zánik disciplinárnej zodpovednosti, čo v danom prípade predstavuje dobu od podania opravného prostriedku na krajský súd dňa 01.04.2016 doposiaľ.

41. Pokiaľ Exekučný poriadok neustanovuje inak, na disciplinárne konanie sa subsidiárne použijú ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní (zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní) a pokiaľ ide o hmotnoprávnu otázku disciplinárnej zodpovednosti súdneho exekútora, primerane sa (pokiaľ Exekučný poriadok neustanovuje inak) použije prvá časť všeobecného predpisu o priestupkoch (zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch).

42. V súlade s ust. § 20 ods. 1 zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

43. Podľa názoru správneho súdu, ust. § 20 ods. 1 zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na ktoré účastníčka vo svojom podaní zo dňa 24.01.2022 poukazovala, nemožno primerane použiť, pretože lehotu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči exekútorovi (§ 223 ods. 2 Exekučného poriadku) a na rozhodnutie o disciplinárnej zodpovednosti exekútora (§ 228d ods. 5 Exekučného poriadku), Exekučný poriadok stanovuje osobitne. Vzhľadom k tejto skutočnosti

je zrejmé, že prekluzívna lehota pre zánik disciplinárnej zodpovednosti exekútorky v danom prípade neuplynula, a preto sa súd s touto námietkou ďalšej účastníčky nemohol stotožniť.

44. Vychádzajúc z ust. § 228d Exekučného poriadku, podľa ktorého pre rozhodnutie disciplinárneho senátu je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase, keď k disciplinárnemu previneniu došlo, bolo na disciplinárne previnenie uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania potrebné aplikovať právnu úpravu účinnú do 31.10.2013.

45. Podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, v znení účinnom v čase údajného spáchania disciplinárneho previnenia, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora.

46. Podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom v čase údajného spáchania disciplinárneho previnenia, konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

47. Podľa § 228d ods. 4 Exekučného poriadku, v znení účinnom v čase vydania disciplinárneho rozhodnutia, ak disciplinárny senát zistí, že exekútor sa disciplinárneho previnenia nedopustil alebo mu nemožno disciplinárne previnenie preukázať, rozhodne, že nie je vinný a disciplinárne opatrenie mu neuloží.

48. Podľa § 250q ods. 2 O.s.p., o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

49. Z popísaného priebehu administratívneho konania súd dospel k záveru, že námietka bezdôvodného nekonania účastníčky v primeranej lehote nie je dôvodná. Hoci v exekučnom konaní EX 10/2007 konala exekútorka Mgr. L. S. s určitým časovým odstupom, tento odstup nie je možné považovať za ňou zavinený. Pri posúdení zákonnosti postupu exekútora pri výkone exekučnej činnosti, nemožno totiž vychádzať len z celkovej dĺžky trvania exekučného konania, ale je potrebné prihliadať na konkrétne (vyššie uvedené) okolnosti výkonu exekúcie, v predmetnom prípade najmä opakovane vykonané šetrenia majetkových pomerov povinného, s negatívnym výsledkom. Exekútorka v priebehu exekučného konania zistila, že povinný je nemajetný a túto skutočnosť písomne oznámila oprávnenému.

50. Exekútor postupuje v konaniach podľa poradia, pričom jednotlivé úkony vykonáva v zmysle materiálnych a personálnych možností exekútorského úradu. Taktiež vzhľadom na počet pridelených vecí nie je reálne možné, aby konal vo všetkých veciach okamžite. V žiadnom ustanovení Exekučného poriadku nie je stanovený časový a úkonový zoznam, kedy a čo má exekútor vykonať a ani v akej lehote má exekučné konanie ukončiť. Postup v exekúcii je podmienený existenciou postihnutelného majetku povinného, ktorý by umožňoval realizovať niektorý zo zákonom vymedzených spôsobov exekúcie. Šetrenie majetkových pomerov je pomerne finančne nákladné, pričom exekútor je povinný dbať aj na účelnosť vynaložených nákladov a na zásadu hospodárnosti konania, aby v konečnom dôsledku pri zastavení exekúcie finančne nezaťažil oprávneného.

51. V súlade s ust. § 46 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, exekútor poverený vykonaním exekúcie sa postará o jej vykonanie. Toto zákonné ustanovenie v sebe inkorporuje zásadu oficiality, v zmysle ktorej sa má exekútor postarať o vykonanie exekúcie tak, aby bola čo možno najhospodárnejšia a vykonaná pri dodržaní princípu ochrany povinného a tretích osôb. Súdny exekútor je v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR ako aj všeobecných súdov, považovaný za podnikateľský subjekt a ako taký sa môže pohybovať len v určitých finančných limitoch, pričom nie je napojený na štátny rozpočet. Táto skutočnosť bola viackrát skonštatovaná a zohľadnená pri rozhodovaní Ústavného súdu SR, aj pri rozhodovaní Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý považuje exekútora za podnikateľský subjekt. Exekučná činnosť je pritom jediným zdrojom jeho príjmu.

52. Vykonaným dokazovaním v preskúmvanej disciplinárnej veci nebolo zistené a preukázané, že by disciplinárne obvinená konala nezákonne, s motiváciou konať v neprospech oprávneného. Z napadnutého rozhodnutia odporkyne jednoznačne vyplýva, že toto konanie nepovažovala za

disciplinárne previnenie. Zároveň bolo predovšetkým v záujme oprávneného, ktorý bol v konaní právne zastúpený, aby exekútorke oznámil informáciu, že povinný v roku 2009 na základe osvedčenia o dedičstve nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti a súčasne mohol podať návrh na zriadenie exekučného záložného práva na zabezpečenie svojej pohľadávky, čo však neurobil.

53. Pretože námietky vznesené navrhovateľom voči napadnutému rozhodnutiu odporkyne súd nevyhodnotil ako dôvodné, napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 250q ods. 3 O.s.p. ako vecne správne a zákonné potvrdil.

54. O trovách konania navrhovateľa rozhodol za použitia ust.a § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p. s poukazom na výsledok konania. Navrhovateľ nebol v konaní úspešný, a preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 250s O.s.p.).

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p).